

[Stauning.]

med det nuværende Ministeriums Arbejde; jeg tror endda, at det ikke bliver os, der trækker det korteste Straa.

Ministeren har, synes jeg, haft en yderst uheldig Haand i denne Sag; og det er ganske naturligt, for han har helt glemt eller tilsidesat de Formaliteter, der ogsaa har deres Betydning. Jeg maa tillade mig et Par historiske Data for at opfriske i Erindringen, hvordan det forholder sig i denne Sag. Regnskabsopgørelsen for 1925, hvor man tilstræbte en virkelig nøgtern Opgørelse af Status, var af en saadan Art, at der kunde befrygtes en skadelig Bevægelse blandt Bankens Kunder. Opgørelsen ledsgedes da den Gang af et Forslag til Lov om Garantiens Forlængelse, hvorunder Statens Sikkerhed overfor Indskydere saavel som andre stærkt fremhævedes; og der gaves ved samme Lejlighed ogsaa de nødvendige Tilsagn om Forberedelse af en Nyordning. Til dette Forslag fra den daværende Regering knyttede Folketinget en Ændring, hvori det hedder:

„I den Periode, Loven gælder, forbereder Erhvervsministeren et Forslag om Afvikling af Statsgarantien“, og Folketinget afgav en Betænkning — den findes i Tillæg B. for 1925 Sp. 527. I den hedder det:

„...Arbejdet for at sikre Bankens Fremtid maa paabegyndes i den Tid, som nu forestaar. Hele Udvalget har derfor opfordret Ministeren til at lade paabegynde en indgaaende Undersøgelse af alle Bankens Forhold samt Forberedelse af Forslag til en Nyordning, under hvilken Banken kan fortsætte sin Virksomhed, naar Statsgarantien bortfalder.

Ministeren har erklæret sig indforstaaet hermed og er enig med Udvalget i, at der snarest muligt optages et saadant Arbejde med Bistand af Rigsdagens Landmandsbankudvalg, Repræsentanter for Nationalbanken og de private Banker samt Erhvervslivet.“

Se, her er Programmet givet, givet af Folketinget for den Regering, som sad den Gang, men selvfølgelig at fortsætte af den Regering, der fulgte efter. En indgaaende Undersøgelse af Bankens Forhold og Forberedelse af en Nyordning, der kan sikre Bankens Fremtid, saaledes at den kan fortsætte sin Virksomhed og Statsgarantien bortfalde. En Nyordning skal forberedes med Bistand af Rigsdagens Partier gennem Landmandsbankudvalget og Nationalbanken og de private Banker og Repræsentan-

ter for Erhvervslivet, altsaa baade Arbejdere og Arbejdsgivere i Handel, Haandværk og Industri. Nr. 1 af disse Program-punkter blev iværksat af den daværende Regering. En indgaaende Undersøgelse af fuldt ud uafhængige Mænd uden Interesse i Privatkapitalen blev iværksat, og derunder blev der ogsaa givet disse Mænd som Opgave at planlægge en fremtidig Ordning, som man maatte mene var forsvarlig ud fra den Viden, som dette Udvalg paa første Haand kom i Besiddelse af. Jeg opnaaede ikke at se Betænkningen fra dette Udvalg. Fortsættelsen kom til at paahvile den nuværende Minister, og han har ikke opfyldt, hvad Folketinget krævede. Og dog var dette Forlangende, der blev sat ind i Betænkningen, netop et Krav fra Venstre. Det har man aabenbart glemt. Det var Venstre, som meget stærkt krævede af den daværende Regering i Betænkningen, at en Nyordning skal forberedes, *nu* skulde det være, *nu* skulde der begyndes paa denne Nyordning under Medvirkning af alle disse Faktorer, ogsaa Rigsdagens Landmandsbankudvalg.

Venstres Minister har ganske glemt dette Stykke Historie. Det, som Venstre den Gang var overmaade ivrig efter at faa fat i, Løsningen paa Sagen, har ikke hastet saa stærkt siden. Efter Vedtagelsen af den Lov, jeg her har nævnt, altsaa Loven af Marts 1926, og den Betænkning, jeg har citeret, paabegyndtes altsaa en indgaaende Undersøgelse som det første og fornemste. Den blev iværksat, saaledes som foreskrevet, efter Samraad med Landmandsbankudvalget. Desværre kunde jeg ikke faa Tilslutning fra Flertallet i Landmandsbankudvalget.

Derefter er det ogsaa værd at nævne en lille Episode, som ligeledes synes at være undgaaet Venstres Opmærksomhed, nemlig at Venstres daværende Ordfører, den nuværende Finansminister, efter ganske faa Maaneders Forløb aabenbarede sin levende Interesse for denne Banks Interesser; Erhvervslivets Interesser tyngede den Gang Venstre stærkere end nu. Den daværende Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, refereres i Folketings-tidenden Sp. 197 den 14. Oktober 1926 saaledes. Han refererer, at der er behandlet og vedtaget en Lov om Landmandsbanken, og han siger, at ved denne Lov

„blev det paalagt Ministeriet at forberede en Afvikling af Landmandsbankens Forhold. Fra mange Sider i Erhvervslivet er der, tror jeg, et saare beret-